

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410160 Boafall-Pieboda

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap, vilket för detta område skiljer sig något från vad som är beslutat av regeringen. Länsstyrelsen har för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Ingegerd Erlandsson

**Bevarandeplan för Natura 2000-området
SE0410160 Boafall-Pieboda**

Kommun: Olofström

Områdets totala areal: 200,4 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-08-23

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Privat och statligt.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2001-05-01, SCI: 2004-12-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm**Naturtyper och arter som ska bevaras i området:**Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

6230 - Stagg-gräsmarker

6270 - Silikatgräsmarker

7140 - Öppna mossar och kärr

9010 - Taiga

9080 - Lövsumpskog

9110 - Näringsfattig bokskog

9190 - Näringsfattig ekskog

91D0 - Skogsbevuxen myr

1082 - Bred paljettdykare, *Graphoderus bilineatus***Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Området bidrar till att

uppfylla miljömålen Levande sjöar och vattendrag, Myllrande våtmarker, Levande skogar samt Ett rikt växt- och djurliv.

Boafall-Pieboda är ett representativt exempel på västra Blekinges sjö- och sprickdalslandskap. Området har höga naturvärden knutna såväl till bokdominerade ädellövskogar som till våtmarker och naturbetesmarker.

I Boafall-Pieboda är de prioriterade bevarandevärdena skogsmarker med ädellövskog och sumpskog, naturbetesmark, våtmarkskomplex med mosse, kärr och gungfly samt vattenmiljöer i gyl och vik. Naturvärdena är främst knutna till skoglig kontinuitet, varierande åldersstrukturer, grova ädellövträd, senvuxna ädellövträd, bukettformigt växande hassel, hålträd, alsocklar, stående och liggande död ved och död ved i våta och fuktiga miljöer. Dessutom är biologiska bevarandevärden knutna till betespåverkade öppna och trädbärande hagmarker, naturliga vattenståndsfluktuationer i våtmarkskomplex, sjö, bäckar samt naturlig hydrologi i områden med källor och rörligt markvatten.

Beskrivning av området

Tillsammans med Boafall Norra SE0410138 består Boafall-Pieboda av ett stort sammanhängande ädellövskogsområde med till stora delar boknatskog, samt sumpskogar, ett öppet kärr och ekskogar. I sydvästra delen finns hagmarker.

Natura 2000-området ligger vid södra änden av sjön Halen i Olofströms kommun. Halen är en näringsfattig och relativt klar sjö, klassad som ävjestrandssjö. Den del av Halen som ingår i området, Ladfogdeviken, utgör en smal vik av sjön som vidgar sig i Ladfogdegylet. Ladfogdevikens stränder är flacka, botten är grund och vattenvegetationen på de grunda bottenarna består av perenn kortskottsvegetation. Här finns braxengräs och i täta mattor på botten växer strandpryl, arter som är typiska för naturtypen Ävjestrandssjöar. Vass och annan högre vattenvegetation med slingor och flytbladsvegetation är relativt sparsam. Bred paljettdykare, en vattenlevande skalbagge som är fridlyst, lever i viken. Naturliga vattenståndsvariationer är en förutsättning för karaktäristisk ånnuell (ettårig) pionjärvegetation som förekommer på de flacka stränderna som blottas eller utsätts för störningar i strandlinjen.

Halen är reglerad (höjd med cirka 1 meter) sedan 1901 inför anläggandet av en ny vattenränna ner till Olofströms bruk. Ett tydligt tecken på att sjön höjts är att man 1 meter under vattenytan kan hitta stubbar, stockar och stengärdesgårdar.

Natura 2000-områdets marker ligger på nord- och västvända bitvis branta och rikt grovblockiga sluttningar. Berggrunden består av granit. Berg i dagen förekommer på mindre ytor i sluttningarna. Flera bäckar rinner delvis underjordiskt i de blockiga sluttningarna. De skogliga delarna har höga naturskogsqualitéer. I örörda lövskogar och i blockrika branta sluttningar förekommer grova träd och gott om död ved i olika nedbrytningsstadier i form av torrakor, lågor, högstubbar och grenar på marken, vilket ger en gynnsam livsmiljö för vedlevande organismer. I dessa områden finns en värdefull vedinsektsfauna. Den rödlistade jättesvampmalen, en stor malfjäril, är vanlig i delar av området och den är en indikator för trädkontinuitet. Spillkråka är både rödlistad och ingår i EU's fågeldirektiv. Den häckar främst i grov- och högstammig skog där den hackar ut sitt bohål högt upp i levande, döda och döende träd. Bok- och ekskogar på privat mark har gallrats och körskador har uppstått efter att området utpekats till Natura 2000. Därmed har dessa skogar förlorat sin naturskogs-karaktär vilket innebär att gynnsamt bevarandetillstånd kraftigt försämrats. De gallrade skogarna utgör utvecklingsmark för att binda samman naturskogarnas värdekärnor.

På planare mark finns sumpskogar och mark som har varit uppodlade men numera åter är skogbevuxen. I områdets nordöstra del ligger Ladfogdegylet som är ett 17 hektar stort

våtmarkskomplex med ett soligent kärr och stora mjukmattekärr och gungflyn i anslutning till en smal vik i sjön Halen. Här häckar tranor, gäss, kanadagås, skogssnäppa och enkelbeckasin. Våtmarkskomplexet är av högsta klass i den nationella våtmarksinventeringen. En liten del av våtmarkerna med en skogbevuxen svagt välvd mosse ingår i det angränsade Natura 2000-området Halen. Delar av de tidigare uppodlade markerna är nu skogbevuxna med ädellövskog, på fuktiga marker med glasbjörk. Flera blockiga ängsmarker har planterats med gran som sedan har röjts bort för att etablera lövskog istället.

I södra delen av området beteshävdas ett äldre odlingslandskap med odlingsrösen och en stenmurkantad fägata som frilades när den planterade granskogen avverkades. I västra delarna finns ett äldre odlingslandskap med hagmarker som är med i bevarandeplanen för odlingslandskapet i Blekinge. I dessa hagmarker växer flera arter vaxskivlingar och jordtungor, svampar som indikerar att hagmarkerna har hävdats under lång tid. Flera rödlistade vedlevande insekter har hittats i död ved främst av bok men även av björk, asp och i vedsvampar. Även rödlistade marklevande skalbaggar, svampar, lavar och mossor förekommer inom området.

Vad kan påverka negativt

I de delar som ingår i naturreservat är områdets skogsmarker, våtmarker och naturbetesmarker skyddade mot bland annat markexploatering genom reservatsföreskrifter. Även skogen inom Ekoparken betraktas som skyddad.

Följande faktorer regleras inte genom reservatsföreskrifterna och kan påverka naturtyperna negativt:

Sjöar och vattendrag

- Olika typer av icke naturligt ändrad hydrologi inom eller i anslutning till området, som riskerar påverka områdets naturvärden negativt. Reglering kan medföra onaturliga vattennivåer och fluktuationer. Överdämning och/eller onaturligt låga vattenstånd kan leda till erosion, försumpning och/eller igenväxning i strandzonen. Regleringskonstruktioner och infrastrukturåtgångar som broar och vägtrummor kan utgöra vandringshinder. Exploatering av strandområden kan även vara negativt för möjligheten att upprätthålla naturliga strandmiljöer och riskera att öka framtida efterfrågan om översvämningsskydd.
- Grumling av vatten eller utsläpp av miljöfarliga ämnen från punktkälla eller infrastrukturåtgångar, kalkning av omgivande våtmarker, kalkning av naturligt sura (ej antropogent försurade) vatten och våtmarker eller i övrigt försämrade vattenkemi i sjöarna eller deras vattendrag. Dock viktigt att övervaka så icke naturligt försurade områden inte försuras.

Ängs- och betesmarker

- Minskad eller upphörd hävd leder på sikt till igenväxning och en utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av djuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.

Hela området

- Inplantering/utsättning av främmande arter, raser eller fiskstammar, kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.
- Friluftslivets störning av känsliga arter, som till exempel häckande storlom och fiskgjuse.

Bred paljettdykare

- Användning av gödsel-, jordförbättrings-, eller bekämpningsmedel i markerna eller i vattnet, inom eller i anslutning till området, kan riskera att påverka mark, vatten eller organismer i områdets limniska miljöer.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§).

Skydd för området

- En stor del av området, 170 hektar på den östra delen sydost om sjön Halen, är sedan 2015 avsatt som naturreservatet Pieboda och skyddas enligt 7 kap 4-6 §§ miljöbalken. I reservatsföreskrifterna regleras naturvårdsförvaltningen, allmänhetens fri- och skyldigheter samt markägarens och nyttjanderättshavarens förfoganderätt över området och vad denne behöver tåla för intrång. Reservatet förvaltas av Länsstyrelsen i Blekinge län. Resterande del, som ägs av Sveaskog, har naturvårdsavtal med Skogsstyrelsen och är en del av "Ekopark Raslången".
- Miljöersättning för bevarande av betesmarker och slåtterängar enligt Miljö- och landsbygdsprogrammet år 2014-2020 finns i området.
- Avtal om betesdrift inom delar av området finns upprättat mellan Länsstyrelsen Blekinge län och djurhållare.
- Bred paljettdykare är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen (2007:845). Det innebär att det är förbjudet att avsiktligt fånga, döda eller störa djur samt ta bort eller skada ägg, rom, larver eller bon. Det är också förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplatser, vilket innebär att inte bara arten, utan även dess livsmiljö under alla levnadsstadier är skyddad.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

Areal: 1,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Den del av Halen som ingår i området, Ladfogdeviken, utgör en smal vik av sjön som vidgar sig i Ladfogdegylet. Denna är klassad som ävjestrandsjö. Stränderna i Ladfogdeviken är flacka, botten grund och vattenvegetationen på de grunda bottenarna består av perenn kortskottsvegetation. Här finns braxengräs och i täta mattor på botten växer strandpryl. Båda dessa arter utgör typiska arter för naturtypen ävjestrandssjöar. Vass och annan högre vattenvegetation med slingor och flytbladsvegetation är relativt sparsam. Naturliga vattenståndsvariationer är en förutsättning för karaktäristisk ånnuell (ettårig) pionjärvegetation som förekommer på de flacka stränderna som blottas eller utsätts för störningar i strandlinjen.

Halen reglerades (höjdes med cirka 1 meter) 1901 inför anläggandet av en ny vattenränna ner till Olofströms bruk. 1 meter under vattenytan finns stubbar, stockar och stengärdesgårdar som tydliga tecken på att sjön höjts.

Bevarandemål

Naturtypens areal ska vara minst 1,2 hektar. Sjöns hydrologiska regim ska vara naturliknande, det vill säga ha vattenståndsfuktuationer med naturlig säsongsvariation, så att förutsättningarna för naturtypens typiska och karaktäristiska arter upprätthålls samt skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Strandzonen ska präglas av en återkommande störning (orsakad av till exempel vågerosion, ishyvling, bete) med periodvis blottlagda stränder och en ånnuell kortskottsvegetation. Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen och ha en god fysikalisk och kemisk vattenkvalitet. Vattnet ska ej vara för surt (ej under pH 6), syrgashalten ska vara god och halten av näringsämnen ska vara naturligt låg- intermediär.

Där lämpligt bottenstrukturer finns (sand/grusbotten) ska det finnas kortskottsvegetation i form av de typiska arterna notblomster, strandpryl och braxengräs. Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde med en markanvändning i tillrinningsområdet som minimerar belastningen av näringsämnen, humus eller försurande ämnen. Det ska heller inte införas främmande arter eller fiskstammar i sjön som kan påverka sjöns artsammansättning eller variation av arter negativt genom ändrade konkurrensförhållanden eller smittspridning.

Ekologisk status enligt vattenförvaltningsförordningen ska vara minst God.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för sjön anses vara gott till ordinärt. I dagsläget bedöms sjön ej vara påverkad av försurning men provtagning av vattenkvaliteten behöver fortsätta och kalkning återupptas om vattnet blir för surt framöver. Sjöns reglering behöver skötas på ett så naturliknande sätt som möjligt så att de för naturtypen typiska – och karaktäristiska arterna (löktåg, strandranunkel, notblomster, styvt braxengräs och strandpryl) kan fortsätta att existera/har stabila förekomster. Även storlommen är beroende av en naturlig reglering för att inte häckningen ska misslyckas eller försenas.

6230 - Stagg-gräsmarker

Areal: 3,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I Boafall utgörs naturtypen dels av en större fuktigare och senbunden beteshage som är artrik med exempelvis slåttergubbe, nattviol, ängsvädd, stenmåra, knägräs och rikligt med stagg. Björk och videarter dominerar träd- och buskskiktet. Den mindre delen är torr till frisk. Här växer bland annat slåttergubbe och rotfibbla. Buskskiktet domineras av en.

Bevarandemål

Områdets artrika stagg-gräsmarker ska vara minst 3,3 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdd och starkt präglad av bete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som jungfrulin, knägräs, nattviol, stenmåra och ängsvädd. Betesmarken ska vara öppen med ett visst inslag av träd som ek, ask, björk, och lönn. Det ska finnas ett begränsat men artrikt buskskikt med en, björnbär, hagtorn, hassel och slån. Stenmurar och odlingsrösen ska till största delen vara solexponerade och fria från lövsly och träd så att dessa inte beskuggas eller skadas av stammar eller rotsystem. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter, som veketåg, älggräs och örnbräken, och som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms vara gott.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 2,4 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Området består av två delytor i intilliggande hagmarker. Delområde ett är en vacker, kuperad betesmark med lång hävdkontinuitet. I buskskiktet finns glest med en. Genom området skär en bäck. Delområde två är ett artrikt område som i väster gränsar till den gamla vägen med dess stenvmurar. Kärlväxtfloran är artrik med exempelvis stagg, blåsuga, höskallra, knägräs, liten blåklocka och pillerstarr.

Bevarandemål

Områdets artrika stagg-gräsmarker ska vara minst 2,4 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdat och starkt präglad av bete. Kärlväxtfloran ska karaktäriseras av hävdgynnade arter som blåsuga, höskallra, knägräs, liten blåklocka och pillerstarr. Betesmarken ska vara öppen med ett visst inslag av träd och buskar som en, björnbär och hassel. Stenvmurar och odlingsrösen ska till största delen vara solexponerade och fria från lövsly och träd så att dessa inte beskuggas eller skadas av stammar eller rotsystem. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter, såsom vecketåg, älggräs och örnbräken, och som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som ordinärt till gott.

7140 - Öppna mossar och kärr

Areal: 4 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen förekommer kring Ladfogdekylet, en innesluten restsjö, och i ett par anslutande kärrytor. Maderna utgörs av gungflyartade mattor av vitmossa där sotvitmossa och knoppvitmossa dominerar. Andra vanliga arter är röd vitmossa och praktvitmossa. I fältskiktet finns ängsull, flaskstarr, brunven och kråklöver tillsammans med rundsileshår, strandlysing och kärrsilja. I strandbrynet växer gott om svärdsilja, bredkaveldun, vattenklöver och svalting. Bland vitmossorna i strandkanten växer även vattenkrokmossa. En mindre holme ute i maden hyser urskogslignande växtlighet. I delar med fattigkärr finns uddvitmossa och fransvitmossa.

Bevarandemål

Arealen öppna mossar och kärr ska vara minst minst 4 hektar, och naturtypen ska vara opåverkad av diken med avvattande effekt. Området omfattas av naturlig hydrologi och av grundvattennivån. Artsammansättningen av karaktäristiska arter ska vara intakt, och för naturtypen typiska arter ska förekomma i livskraftiga populationer. Kärren ska vara fria från igenväxningsvegetation som uppväxande sly samt invandrad gran och björk.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott.

9010 - Taiga

Areal: 7,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Strandnära hållmarkstallskog längs sjökanten och söder om Ladfogdegylet. Förutom tallar, ibland i grova dimensioner, växer här ekar och enar och vissa träd är förvridna och senvuxna krattekar och martallar. Branter och hållar förekommer, även inslag av block. Gränsen mot angränsande bok- och ekskogar är diffus.

Bevarandemål

Arealen taiga ska vara minst 7,3 hektar. Småskaliga naturliga processer, som trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning, liksom periodvisa omvälvande störningar, som insektsangrepp och stormfällning ska påverka dynamik och struktur. Skogen ska bestå av olika trädarter till följd av naturlig störningsdynamik och succession. Skog med högre krontäckning av framförallt tall ska utvecklas och barrträd ska kunna dominera i sena successionsstadier. I senare stadier ska trädsiktet vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gamla träd och död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddelar. Typiska arter av mossor, lavar och svampar ska förekomma tämligen allmänt.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för taigan är gott. Föryngring av tall behöver säkerställas.

9080 - Lövsumpskog

Areal: 2,7 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Flera mindre sumpskogar växer längs bäckar eller i svackor med i huvudsak klibbal och ibland ask i det västra området. Björk, med inslag av tall och gran, förekommer i öster i anslutning till den öppna våtmarken och trädklädda myren. Ett stråk med lövsumpskog går längs två bäckar i västra delen och ett stråk går från nordost ner mot Ladfogdegylets östra vik.

Bevarandemål

Arealen lövsumpskog ska vara minst 2,7 hektar. Småskaliga naturliga processer, som till exempel trädens förnyring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Området omfattas av naturlig hydrologi och av grundvattennivån, vilket skapar markfuktighet. Lövträd, framförallt björk, al och ask, ska utgöra ett dominerande inslag. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas död ved i olika former. Träd med socklar ska förekomma tämligen allmänt. Det ska finnas typiska arter av mossor och lavar.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet i området är i väster gott, medan det i öster saknas kunskap för bedömning. Mängden död ved i olika former kan gärna öka.

9110 - Näringsfattig bokskog

Areal: 72,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Den näringsfattiga bokskogen utgörs av flera delytor med lite olika karaktär, alla dock näringsfattiga, ibland med relativt låg beståndsålder och måttligt med död ved. I höjdlägen växer en del tall. Nedanför sluttningarna finns delar som är näringsrikare, med kraftigare jordmån och artrikare fältskikt. Här förekommer rödlistade arter som cinnoberspindelaskivling, druvfingersvamp, kantarellmussling, svart taggsvamp, bokvårtlav och bokkantlav, samt den rödlistade arten spillkråka. På enstaka bokar väster om Ladfogdegylet växer den tidigare rödlistade kornbandmossan. Inom området finns värdekärnor med naturbokskogar i de nordöstra och sydvästra delarna.

Skogarna är olikåldriga, krontäcket är slutet och självföryngringen är ganska god med unga plantor som kommer upp bland annat i de ljusluckor som bildas när något träd dör eller faller. Det finns senvuxna träd, gamla grova träd samt död och döende ved. De gallrade skogarna utgör utvecklingsmark för att binda samman de olika värdekärnorna i naturskogarna. Träden är likåldriga med glest krontäcke och liten mängd död och döende ved förutom högar med ris och en del högstubbar. Även där är självföryngringen ganska god med unga bokar på väg upp. Det finns källområden och naturliga bäckar i skogsmarkerna. Flera bäckar rinner delvis underjordiskt i de blockrika sluttningarna. Västlig hakmossa och även kornbandmossa växer på stenarna.

Bevarandemål

Målet för arealen näringsfattig bokskog är 95 hektar, varav 22 hektar är utvecklingsmark idag. Bok ska utgöra ett dominerande inslag, men enstaka tall och ek förekommer. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare till bok. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Gamla träd är allmänt förekommande liksom död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar. Det finns enstaka träd med hackspettsbohål. Gran ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. I området förekommer bland annat de typiska arterna havstulpanlav, bokvårtlav, gulnål, klippfrullania och kornbandmossa.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet i området bedöms som gott. Mängden död ved i olika former och gamla träd behöver öka.

9190 - Näringsfattig ekskog

Areal: 14,3 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I sluttningen ner mot sjön Halen i områdets nordvästra del finns ett område med ekskog i delvis blockrik terräng. Förutom ek växer där bok, avenbok, tall och hassel. Mot nordost övergår skogen i en gallrad ekdominerad skog även med stort inslag av bok och andra träd, däribland spridda granar. I fältskiktet växer ris av blåbär och smalbaldigt gräs. Denna skog ska, liksom ytterligare ett par områden, utvecklas mot naturtypen näringsfattig ekskog. På senvuxna träd växer bland annat havstulpanlav, fällmossa och porella.

Bevarandemål

Arealen av näringsfattig ekskog ska vara minst 25 hektar, varav cirka 11 hektar är utvecklingsmark idag. Småskaliga naturliga processer, som exempelvis trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning, men även bete, ska påverka dynamik och struktur. Ek ska utgöra ett dominerande inslag och trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av såväl ek som hassel. Det ska finnas död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar. Det ska finnas typiska arter, såsom murgröna, bergslök, liljekonvalj, klippfrullania, trädporella, fällmossa, glansfläck och rostfläck.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet i området bedöms som gott. Mängden död ved i olika former och gamla träd behöver öka naturligt på sikt.

91D0 - Skogsbevuxen myr

Areal: 0,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

En liten svagt välvd mosse kantar kärret närmast gränsen till naturreservatet och Natura 2000-området Halen i nordost. I trädsiktet finns glasbjörk och tall med något inslag av gran. Fält- och bottenskiktet domineras av ris, halvgräs, och vitmossor.

Bevarandemål

Arealen av skogsbevuxen myr ska vara minst 0,2 hektar. Hydrologin ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året. Olika barr och lövträdsarter ska finnas i trädsiktet som ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gamla träd och förnygring av nya träd såsom efterträdare av gran, tall och björk. Det ska finnas död ved i olika former. Det ska finnas typiska arter av kärlväxter och mossor.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott enligt den beskrivning som finns i skötselplanen.

1082 - Bred paljettdykare, *Graphoderus bilineatus*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Bred paljettdykare är en medelstor och påfallande bred dykarskalbagge som blir upp till 15 mm lång. Den är i landet främst påträffad i skyddade solöppna lägen i mindre klarvattensjöar och måttligt dystrofa (näringfattiga och humösa) sjöar i skogsterräng. Särskilt under vintern är arten knuten till strandzonen där den uppehåller sig bland vegetationen med starr, säv eller vitmossa. Förekomst av helt öppna vattenpartier tycks vara ett krav.

Utvecklingscykeln sträcker sig över ett år och arten övervintrar som fullbildad. Äggen läggs på flytande vattenväxter och kläcks efter cirka två veckor. Larvutvecklingen tar cirka två månader varefter den fullbildade larven kryper upp på land och förpuppas i en hålighet i marken. Förpuppningen varar cirka 10 dagar och den fullbildade skalbaggen stannar normalt ytterligare några dagar i puppkammaren. Nykläckta exemplar kan ses under större delen av säsongen (april-oktober).

Larverna, liksom de fullbildade skalbaggar, är utpräglade rovdjur som livnär sig på andra vattenlevande insekter. Skalbaggen har en god flygförmåga och kan sannolikt lätt sprida sig till lämpliga småvatten och sjöar på flera kilometers avstånd. Bred paljettdykare är inte rödlistad, men däremot fridlyst. Arten har av allt att döma gått tillbaka kraftigt i övriga Europa, men i Sverige är dock arten allmän och den förekommer i den södra halvan av landet.

Ett fynd av bred paljettdykare i området har rapporterats till Artportalen år 2008. Fyndet gjordes i Ladfogdeviken, som ligger inom Natura 2000-området Boafall-Pieboda.

Bevarandemål

Bred paljettdykare ska förekomma i området. Vattenmiljöerna inom området ska vara solbelysta, och det ska finnas öppna vattenytor. Vegetationen längs kanterna av vattnet ska vara välutvecklad.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för bred paljettdykare bedöms som gott eller ordinärt.

Dokumentation

- Andersson R. 1999. Vedinsektsfaunan vid Ljungryda/Pieboda i Olofströms kommun i Blekinge. Rapport till länsstyrelsen i Blekinge län.
- Andersson R. 1999. Vedinsektsfaunan vid Boafall, i Olofströms kommun i Blekinge. Rapport till länsstyrelsen i Blekinge län.
- ArtDatabanken 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artportalen, www.artportalen.se (uttag 2016-06-07)
- Jordbruksverket 2004. Ängs- och betesmarksinventering.
Tillgänglig: <https://etjanst.sjv.se/tuvaut/site/webapp/tuvaut.html>
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1994. Våtmarker i Blekinge.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2006. Uppföljning av betesmarker och slåtterängar i skyddade områden, typiska och egna indikatorarter, samt negativa indikatorarter. Opublicerat material.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2013. Epifyter i bokskog -en inventeringsrapport från miljöövervakning 2012-2013. 2013:20.
- Länsstyrelsen i Blekinge Län. 2015. Reservatsbeslut och skötselplan för naturreservatet Pieboda 2015-12-17.
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska arterna i habitatdirektivets bilaga 2. Dnr NV-01162-10.
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Naturvårdsverket 2012. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Rikets allmänna kartverk 1915-1919. Häradsekonomiska kartan, Blekinge Jämshög J112-4-6. Digitalt material © Lantmäteriet.
- Ryberg, A. 2003. Meddelande om fynd av rödlistade svampar i området Boafall – Pieboda.
- Trädportalen, www.tradportalen.se (uttag 2016-06-07).

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta

Natura 2000 - SE0410160 Boafall-Pieboda

